

в. „Плевенски Гласъ“

излиза всѣка недѣля сутринята.

Цѣната на вѣстника е за въ България:

За година 8 лева

„ шестъ мѣсеца 4 „

За въ странство:

За година 10 лева

„ шестъ мѣсеца 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

Въспитанието на вѣстника, се
непосредствено въ администрацията, която
отнася до вѣстника, се
отнася до вѣстника, се
отнася до вѣстника, се

Писма, пари за абонаментъ, дописки,
книги, вѣстници и пр. се испращатъ
въ администрацията.

НЕКРОЛОГЪ

Съ неутѣшими скърбъ и съкрушено сърдце
извѣстяваме на роднини, приятели, познайници,
военни началници и други по служба, че много-
обичания ни синъ, братъ, шурия и деверъ,

АЛЕКСАНДРЪ Я. КАНТАРДЖИЕВЪ,

войникъ отъ 12-та рота на 3-та Пионерна дру-
жина, слѣдъ тринедѣлно боледуване отъ простуда
и многото усложнения на послѣдствията ѝ, на 15-й
Юни т. г. по 5 часа и 15 м. сутр. прѣдаде Богу
духъ и се прѣсели въ вѣчността.

Покойника е роденъ прѣзъ Февруарий мѣс.
1878 год., свѣршилъ II класъ на Плевенското
основно училище и, като осиротѣлъ отъ 7 год.
по смъртта на баща си, не можа да продължава
въспитанието си съ равнодушно гледание на ли-
шенията, които търпѣха двѣтѣ му сестри и май-
ката, по бѣдността си осакателъ на военна служ-
ба стария братъ, неволно се принуди да напусне
училището и до 1-й Януарий т. год. служи като
писаръ въ Плевен. Окол. Управление и въ Ар-
хирейското Намѣстничество, слѣдъ което постапи
войникъ въ 3-та Пионерна дружина, въ която
прослужи само до 20 Май т. г. и бѣше уво-
ленъ въ отпускъ по домашни причини, но на
Провидѣнието било угодно живъ да се не върне
вече въ дружината си.

О, милий ни Александре, тѣхнен се оказаха
усилията на байча ти, щото безъ почивка отъ пхтъ
да бѣде ношя до Ловечъ и тя докара въ Плев-
венъ да тя цѣримъ отъ настинката, която вече
бѣ пустнала коренитѣ си въ слабото ти тѣло;
тѣхнен бѣ майчиното ти чудно безсѣние, за да
не останешъ самъ на лѣглото си и да не оста-
не нечута твоята въздишка; тѣхнен се оказаха
докторскитѣ трудове заедно съ тѣзи на медицин-
ския персоналъ въ Плевенския воененъ лазаретъ;
тѣхнен останаха многобройнитѣ посѣщения на
Плевенскитѣ ти обични другари и тѣхнитѣ утѣ-
шения и окуражвания, за да те истѣргнатъ отъ
обаятията на смъртта!

Да, Александре, грозния ти гробъ ты затули
отъ очитѣ ни; Ти не чу трогателнитѣ рѣчи на дѣ-
до си попъ Антония и на другаритѣ си!—Ти не
видя вѣнцитѣ на другаритѣ си и съ какви покър-
вѣни сърдца тѣ та испращахъ до вѣчното ти жи-
лище!—Ти не чу общия плачъ на обществото, но
блѣдото ти лице, жмкитѣ ти, командитѣ, произ-
насяни въ прѣсмъртната агония, честото държа-
ние „подъ козиорогъ“, блънуванията ти за стрѣл-
ба, пушки, патрони, окопи, фашини, траншеи, офи-
цери и войници, за дълго врѣме ще ечатъ въ
ушитѣ ни за утѣха, че военната служба къмъ,
която нѣмаше обичъ въ началото, се сродила съ
сърдцето ти, защо се пожертвува за нея.

Вѣчна ти память незабравимий ни Санди!

Майка: Тодора, братъ: Юрданъ, сестри:
Васила и Александра Кантарджиеви, снаха:
Марийка и зетойви: Георги Симеонови и
Миндио Саханджиевъ.

Обявление.

Редакцията ни е упълномо-
щила г-на Асѣвъ К. Бърдаровъ да
събира абонамента за вѣстника ни
за минжлата и настоящата година
и да записва нови абонати.

Молимъ приятелитѣ да му указ-
ватъ нужното съдѣйсвие.

г. Плевенъ, 25 Юний 99 год.

РЕДАКЦИЯТА.

ПЕТРЪ НАЧЕВЪ

бившъ админи-
страторъ и сж-
дия обявява за знанис, че ще се занимава
за на прѣдъ съ адвокатска професия въ
градътъ Плевенъ.

П. Начевъ

гр. Плевенъ, 27 Юний 1899 година.

Договоритѣ приети отъ кървавата на-
мара и подписани отъ Княза.

Слѣдъ петстотинъ годишно робство Бълга-
рия се вѣе свободна, благодарение жертвитѣ,
които братскитѣ руски народъ принесе за нашето
освобождение. Съ стотини хиляди руски синове
положихъ коститѣ си на бойното поле за тая
наша скъпа свобода, които нашиятъ Князь, него-
вото гешевтарско—разбойническо правителство и
кървавата имъ камара обрѣкохъ на нова гибель,
на ново робство, още по лоше отъ политичес-
кото—финансовото. Слѣдъ единъ седмогодишенъ
тиранически режимъ на Стамболова, настѣпи
единъ кжсъ периодъ на управление въ граници-
тѣ на законитѣ.

Обаче злийтъ гений на България не дово-
ленъ, че кръвта на нашитѣ синове не се про-
лива по улицитѣ, че тѣхнитѣ и влажнитѣ зап-
дани не се пълнятъ съ невиннитѣ български
граждани, отново ѝ тикихъ въ онзи пхтъ, въ
койго тиранялата задушава словото, убива волята
и прави гражданетѣ безпрѣкословени роби, нѣ
койго коштува главитѣ на

Само въ разстояние на петъ мѣсеца се из-
вършихъ дѣла, които ще заклеятъ съ печата
на позора челата на много лица и цѣла една
сюрня отъ негодия, низки и безчестни елементи,
които безнаказано си играхтъ съ разпаленъ
въгленъ, койго лѣсно може да се обърне въ по-
жаръ и да изгори всичко.

Да, съ сждинитѣ на България си играе
едно натрачено правителство, едно кърваво бол-
шинство отъ полицейски избраници. За да се
усигорятъ дворцовитѣ лакеи за по дълго врѣме
властта и да угодятъ на чорбаджиата, още въ
първитѣ дни на идването си на властъ, тѣ
сключихъ за смѣтка на България единъ тежкъ
непоносимъ конверсионенъ заемъ съ нѣколко нѣм-
ско—еврейски банки, чрѣзъ койго България се
обвърза въ такива тежки и непоносили условия,
каквито и въ Китай не бихъ се приели. Интере-
ситѣ на България се пожертвувахъ, нейното свѣт-
ло бждице се покри съ було и нейното име се из-
ложи на поругание, само и само да се угоди на
тогова, койго, недоволенъ отъ положението си и
милионитѣ, които ежегодно прѣбѣра, иска да ви-
ди страната ни покорна васалка на нѣколко нѣм-
ски и еврейски банки, съ които го свързватъ
много по тѣсни свръзки, отъ колкото съ Бълга-
рия. Да, това правителство на Грекова склучи
такъвъ заемъ и, за да го уформи, назначи си и
лицата, които трѣбваше да се избѣржтъ, за да се
зароби България и които безпрѣкословено ще слу-
шатъ и подъ заповѣдъ всичко изпълняватъ. И
това кърваво болшинство на 17 Юний 1899 год.
съ вдигане на ржцѣ, продаде Майка България
на нѣмцитѣ и евреитѣ за цѣли 40 години. На
тая дата договоритѣ бѣхъ приети, желѣзницитѣ
ни продадени и България заробена, а на 18-ий
сутринята тия договори санкционирани (подпи-
сани) и отъ Княза.

Български синове забиха камата въ гърди-
тѣ на майка България, а нейния князь чрѣзъ,
подписанието тия договори, ѝ обрече на вѣч-
на гибель.

Народе,

Робството, на което си вече осжденъ отъ
крѣвнишкитѣ прѣдставители и твой Князь, е вѣч-
но и непоносимо. Отъ сега насѣтне ти ще бж-
дешъ вѣченъ робъ на произволицитѣ. Ти ще
работишъ дененощно, а други отъ своитѣ палати,
обиколени отъ раскошъ, ще се надемивхатъ надъ
твоята участъ. Ти ще работишъ и малкото тая
земя, която ти остава и съ своя кървавъ потъ
ще гоишъ твоитѣ зложелатели, на които ще е
добрѣ отъ милионитѣ, които ще взематъ, като те
заробжтъ. Ти ще оплаквашъ теглото си и онова
на твоитѣ дѣца, а други, верѣдъ пирове и ве-
селби, ще потриватъ отъ удоволствие ржцѣ,
че сж изиграли като Исакъ искусно своята роль.
И Юда, като видѣ послѣдствията на своята по-
стѣпка, се обѣси, нѣ тия твои синове—извѣржи,
за които едно благоволително усмихвание отъ
горѣ, е повече отъ всичко, сж по безчестни и
отъ Юда. У тѣхъ нѣма съвѣсть, нито образъ и
подобие човѣшко. Всички тия, които те пороби-
хъ, които прострѣхъ свѣтожатствено ржка и за-
биха кинжалтѣ въ твоитѣ гърди, сж истински
звѣрове—хиени. Тѣ нѣматъ къмъ тебе милость
и твоего нещастие ги радва, защото, тѣ не сж
се раждали въ тая земя, която имъ оказа тако-
ва гостоприемство и която ти е по скъпа отъ
зеницата на окоото ти.

На тебе не остава друго нищо, освѣнъ да
си избѣрешъ едно отъ двѣтѣ:

Или да понесешъ безропотно ярема на фи-
нансовото, а слѣдъ това и политическо робство.

Или да издигнешъ и високо протестиращъ
срѣщу договоритѣ и продажбата на нашитѣ же-
лѣзници и ако твоя гласъ остане: гласъ въишо-
уцаго въ пустини, да смачкашъ въ краката св-
тоя непоносимъ яремъ—договоритѣ, заедно съ
авторитѣ имъ. Защото това зло—заробванието, ти
се нанася, за да се подѣлжтъ нѣколко милиони
лева, а ти да теглишъ за послѣдствията.

По добръ честна смъртъ, отколкото позорно
робство.

Народната поговорка казва:

„Помогни си самъ, за да ти помогне
и Богъ.“

Прочие, Напрѣдъ!

Произволи и безсѣвѣстность.

Правителственнитѣ вѣсници и днесъ не
прѣставатъ да се гавржтъ съ тѣрпѣнието на бъл-
гарскитѣ граждани. Всички въ унисонъ съ една
неокачествима нахалность поднасятъ на читате-
литѣ си нагли лжжи за конституционно управление,
за свободни избори, за редъ и тишина.

Да се твърди това, въпрѣки най очевидни-
тѣ факти и събития, е повече отъ безочие. А
отъ лицата, които даватъ тонъ и направление
на разнитѣ правителствени дрипели, не може да
се очаква нито съвѣстно обсжждане на въпро-
ситѣ, нито характеръ, нито човѣшко достоинство.
Защото хора, които си продаватъ перото и слу-
жатъ на чужди домогвания, не сж нищо друго,
освѣнъ разбойници съ перо. Тѣ хвалжтъ всички
мѣроприятия, чрѣзъ които се гони заробванието
на България и насърдчаватъ зложелателитѣ на
отечеството ни, като ги тикатъ все повече и по-
вече въ пхтя на развалата. Още повече да се
възхваляватъ дѣлата на едно разбойническо пра-
вителство, което проля кръвта на десетки из-
биратели по изборитѣ, за да си усигори едно ра-
болѣпно болшинство, чрѣзъ което вече успѣ да
зароби България на нѣколкото нѣмски-еврейски
банки, като имъ отетѣхъ въ експлоатация и на-
шата желѣзница Чирпанъ—Нова-Загора, е пове-
че отъ безочливостъ. А съ такава безочливостъ
се отличаватъ всичкитѣ редактори и инспирато-
ри на правителственната преса. Това е прѣко
слѣдствие отъ дѣлата на тия лица, които сж
стѣпкали своето човѣшко достоинство въ краката
си и сж плюли на своята съвѣсть.

Примъри не ни липсватъ. И ако ний имъ даваме гласностъ, това правиме, не за да бждатъ взети мърки за неповтарянето имъ или за прекратяването имъ, защото всички—мало и големо, старо и младо—се увърхх, че ние не можемъ да очакваме справдливостъ нито отъ сопдажнитъ министри, нито отъ княза, който останк чуждъ на десеткитъ хиляди оплаквания, които му се направихх отъ идването на властъ на днешнитъ му любимци, които по негово желание заробихх страната ни на вѣки, влошихх положението на България, като прѣкарахх чрѣзъ своето кърваво раболѣпно болшинство най-сѣсипателнитъ договори за конвертирането на държавнитъ дългове. Ние даваме тия свѣдения, за да се знае, какъвъ е билъ режимътъ на княза, тъй като днесъ за днесъ, всичко се върши отъ негово име и по негово внушение. Това го говорѣтъ открито дворцовитъ лакеи—министри и ние не можемъ да не го върваме, толкоже повече, че и фактитъ и дѣлата го подтвърждаватъ напълно. Иначе ние не можемъ да си обяснимъ, защо княза свързва толкова тѣсно своята участъ, съ участъта на тия изверги, които безъ гризение на съвѣсть продадохх България на нѣколко нѣмско-еврейски банки.

Днешнитъ дворцови министри, отъ идването си на властъ, извършихх толкова своеволия и насилия, щото ако вземемъ да ги опишемъ (тѣ ще съставляватъ прѣдметъ на една особена брошура), колонитъ на вѣстника ни, ще се окажатъ недостатъчни. За сега ще се задоволимъ само съ нарушенията, побойтъ и затворитъ, които станяхх по изборитъ за селско-общинскитъ свѣсти.

Слѣдъ побойтъ и насилията, на които бѣхх изложени българскитъ избиратели въ изборитъ на 25 Априлий отъ страна на полицията, войската, циганитъ и шайкитъ, настъпихх нови истезания за тия нещастници, роби на труда, които съ своя кървавъ потъ хранѣтъ и князъ и министри и тѣхнитъ подлоги и наемници. Посегнх се върху единственното имъ гарантирано отъ основний ни законъ—конституцията, право, сами да си урѣждатъ общинското самоуправление. За да се потъпчи това тѣхно право, за да се изнасили и тукъ народната воля, полицията употреби всички незаконни срѣдства и насилнически мѣроприятия. И тия безконни дѣйствиа на властѣта въ повечето общини постигнахх цѣлта си. Волята на избирателитъ биде изнасилена, избирателното имъ право потъпкано. А тамъ, гдѣто властѣта не успѣ, при всичитъ вземени мѣрки, да избере свои мекерета, окр. управителъ кассира истинскитъ избраници безъ всѣкакво основание и утвърди лица, на които и прѣвъ умъ нѣкога е минавало, че ще дойде день, когато и тѣ ще могатъ да си играятъ безнаказано съ сѣдбинитъ на цѣло село.

Въ Опанската община управителтъ утвърди за общински свѣтници лицата Илия Христовъ и Атанасъ Василевъ, първия на 29 години а втория на 28 години, на това само основание, че окол. началникъ билъ донелъ съ рапортъ, че тѣ имали 30 годишна възраст. Защо тогава ежегодно се приключаватъ избирателнитъ списъци на 1-й Юлий? Да ли избирателнитъ списъци могатъ да се считатъ за по-достовѣрни или лъжливитъ донесения на единъ, заслѣпѣлъ отъ партизанство окол. началникъ?

Въ с. Дърманци Никола Стойчевъ е билъ отведенъ въ Луковитъ и тамъ арестуванъ единъ день прѣди избора, приятелитъ му бити и арестувани въ селото и вота на болшинството фалшифициранъ отъ прѣдсѣдателя на бюрото и отъ опозиционната кандидатна листа нито единъ отъ кандидатитъ не е получилъ нито единъ гласъ.

Въ с. Орѣшене испратени трима стражари. Илия Вѣлковъ взетъ отъ работата на нивата си, откаранъ въ Луковитъ подъ коновой и арестуванъ въ окол. управление, а Мико Босоловъ, баща му, братъ му и двама жители отъ сѣщото село арестувани въ училището. Подаденитъ заявления за станхлитъ безрѣдия унищожени отъ бюрото. Сѣщото и въ с. Бѣлѣнци, сѣщата община.

Въ с. Дѣвенци испратени 8 души стражари, двамата старши стражари и полицейскитъ приставъ. Вънъ отъ тѣхъ повикани и наемницитъ Петко Цолаковъ—куцака, на гърба на когото лежатъ нѣколко присѣди, отъ Луковитъ и Гено Геновъ отъ с. Брѣница, Бѣлослатинска околия.

Избирателитъ не допустиха да гласоподаватъ, и застъпника имъ не приетъ. Повторно рѣзани дубликати избирателни карти, съ които сѣ гласували стражаритъ.

Въ с. Кардуково изборнитъ книжа, слѣдъ

три дена отъ произвеждане на избора онищожени.

Въ с. Тодоричене, за да излѣзатъ съ повече гласове правителственитъ, надраскали сѣ бѣлѣзи 85 бюлетини, не ги зачели за редовни и работата нарѣдъ. Кой може ни увѣри, че управителя нѣма да ги утвърди тъй, както утвърди и Блѣсничевскитъ?

Въ с. Блѣсничево истинскитъ народни избраници П. Миховски и И. Влаховъ безъ всѣкакви причини касирани и вмѣсто тѣхъ утвърдени получилитъ по малко гласове Саво Велювъ и Петко Николовъ

Въ с. Джебене избора касиранъ, понеже сѣ прѣизбрани минхлогодишнитъ общински свѣтници.

Въ селата Пордимъ и Махалата ще бждатъ касирани понеже сѣ прѣизбрани въ Пордимъ бламираний съставъ, а въ с. Махалата младежи, които не сѣ числятъ въ редоветъ на стамболовщината.

Въ с. Горня Митрополия шайката въоружена съ кримкови пушки и испратенитъ трима стражари гърмѣхх подиръ П. Я. Пенковъ и го арестувахх, заедно съ баща му и нѣколко други лица. Не е допустихх нито единъ отъ опозицията да гласоподава. Въ замѣна на това сѣ гласували лица незаписани въ избирателния списъкъ и не имѣщи избирателни права. Нито единъ гласъ е даденъ за опозиционната кандидатна листа.

Въ с. Староселци мѣстото за произвеждане избора е било смѣнено въ самия день на избора. Избирателитъ сѣ минавали прѣвъ една кръчма, стѣлба, три коридори и стаи, пълни съ шайкаджии и единъ по единъ подъ най-голѣмъ натисъкъ ввождани при бюрото и повече отъ половината избиратели не сѣ допустнати да гласоподаватъ. На една частъ отъ избирателитъ не сѣ раздадени избирателнитъ карти и при всички тия явни нарушения тоя изборъ сигурно е утвърденъ

Въ с. Николаево бѣхх испратени четирма стражари, които въоружихх една шайка отъ 20—30 души съ кримкови пушки и недопустиххх болшинството да гласоподава, приготвени да стрѣлятъ въ него, ако то се опита да упражни своето право. И тукъ на една третя отъ избирателитъ, избирателнитъ карти не сѣ раздадени, съ които бюрото е злоупотѣбило.

Изборенитъ до тукъ случаи стигатъ, за да се охарактеризира системата за произвеждане изборитъ за общински свѣтници. Нека не се мисли, че само въ тия села сѣ станхли въпиющи нарушения. Не. Участѣта е еднаква на всичкитъ села. И при това нека се знае, че жребие за избирание на членоветъ за избирателнитъ бюра не е теглено, тъй като никой отъ избирателитъ не знае, кога е било теглено, защото въ опрѣдѣлений отъ избират. законъ день общинскитъ канцеларии навсѣкждѣ сѣ били заключени и избирателитъ напраздно сѣ чакали да видѣтъ, какъ ще се произведе това тегление на жребие.

При тия явни нарушения може ли да става даже и дума за нѣкаква си „свобода“, „законностъ“ или зачитание на законитъ? Въ днешния дворцовъ режимъ, всички—отъ най-голѣмия до най-малкия, вършатъ произволи и безакония. Освѣнтъ епитетитъ—разбойническо и кърваво управление, други епитети едва ли бихх охарактеризирали по-добрѣ тая епоха, въ която имота, честѣта и живота на българскитъ граждани се намиратъ въ пълния произволъ на разбойницитъ стражари, окол. началници, пристави, окр. управители и тѣхнитъ шефове, неисключая никого, и организирани отъ тѣхъ шайки отъ най-бечестнитъ и опозорени елементи.

Злото на г. Плѣвенъ.

Отъ всѣкждѣ зло: урожая слабъ, шашъ по добитѣка, застой въ търговията. Всѣки се оплаква, но никой не иска да знае, отгдѣ му иде това зло. Навикнхли сме на готово, но догдѣто сами не си помогнемъ, нѣма кой да ни помогне. Да се очаква нѣкаква помощъ отъ едно правителство, на което първата и сѣществена грижа бѣ да продаде България, е не мислямо. Сега правителството вече има други грижи—какъ и кждѣ да назначи още 6000 души свои достойни, съ по нѣколко присѣди, съпартизани на служби. За застоя въ търговията то не се интересува, защото е въ ичтимни отношения съ нѣмско—еврейскитъ банки, отъ кждѣто ни иде всичкото зло.

Вънъ отъ това нашитъ търговци ги застрашава въ близо бждѣще по-голѣмо зло.

Съ откриването на желѣзницата Плѣвенъ — Романъ и Плѣвенъ — Сомовитъ града ни става единъ отъ търговскитъ центрове. Съ това заедно тукъ ще нахлуятъ и едно крупно число спекулантѣ евреи. Ние и сега се оплакваме отъ тия кърлежи—евреи, които много искусно се подмазватъ прѣдъ копувачи и копувачки. Съ тия свои маниери тѣ и сега сѣ съерѣдоточили всичката търговия въ своитъ рацѣ. Да ли обръщенията, или високитъ цѣни, които искатъ българетъ търговци, особено ония, които боравятъ съ манифактурни стоки, сѣ причината, гдѣто всичкитъ почти гражданки не сѣхиватъ въ дюкана на българина и сѣ по високи цѣни, даже, купуватъ отъ еврейтъ, намъ е неизвѣстно, обаче причината е другагдѣ. И днесъ, има нѣма застой въ търговията, за еврейтъ нѣма спънки. Излѣзте въ чаршията и ще видите, какъвъ оборотъ вършатъ еврейтъ, а въ сѣщото врѣме позабиколѣте и българетъ малефатурджии и ще видите, че всички стоѣтъ съ сгърнхти рацѣ. Спорѣдъ насъ причината е въ спечеленото отъ женитъ реноме, че чѣфутитъ били продавали ефтенно. И ние сме свѣдѣтели на такива реклами, но отъ друга страна никой не се е интересувалъ или съобщилъ нѣщо за тѣхнитъ спекули. Имаме примъри: Симеонъ Колевъ прѣпродаде стоката си на единъ еврейинъ, хубавитъ и здрави платове се принесохх по дюгенитъ на еврейтъ, а всичкитъ марди и гнилежи се повърхххх въ дюкана на С. К. и се продавахх, ужъ, съ низки цѣни, а то съ цѣни двойно по-голѣми. Сѣщото стана и съ стоката на Цанко Мачовъ. Тѣзи дни еврейтъ сѣ събирали мардитъ отъ дюкенитъ на българитъ малифатурджии и ги продаватъ, като ефтена стока. И много купувачки си накупихх тия гнилежи, които отъ българе търговци не бихх купили и за по-низки цѣни. Това е една лоша практика, насочена да подбие съвършенно кредита на българетъ търговци. Това е една конкуренция, врѣдна за българетъ търговци и купувачи и тѣхна длъжностъ е да се събератъ и взематъ едно рѣшение, кото отговоритъ съ всички крайни мѣрки на тия хамови синове, които не се спиратъ прѣдъ нищо, за да съерѣдоточатъ въ свои рацѣ всичката търговия и ни направятъ свои роби. Ако ни мачка едно разбойническо правителство, трѣбва ли да се оставимъ да ни мачкатъ и газятъ и еврейтъ? Не, напротивъ, всички търговци трѣбва да взематъ мѣрки и си запазятъ честѣта. Нека съ възвания къмъ гражданкитъ и гражданетъ раскрижѣтъ мръсенитъ имъ сдѣлки и се прѣкрати веднѣжъ за винаги нахлуването на тия скиталици въ нашия градъ. Най врѣднитъ елементи отъ тая пасмина сѣ въ града ни, а отъ мѣсецъ два насамъ има вече прѣселени около десетина и повече фамилии.

Като отправяме тоя апелъ къмъ нашитъ търговци, увѣдомяваме ги, че за въ бждѣще ще даваме по една статия срѣщу тия спекуланти, като изрисуваме нѣкои отъ тѣхъ, които подъ разни имена Аврамъ, Меюхасъ и пр. вършатъ най-низки сдѣлки. Не ще ги оставимъ и въ религиозно отношение не расчепкани.

Напрѣдъ, на борба срѣщу еврейтъ експлоататори!

„Макаръ до просия да достигнх, пакъ нѣма да напустна Плѣвенъ и въпрѣки всѣкакви прѣпятствия ще си създамъ име въ градѣтъ и окръга“, казваше гениално и тържественно като нѣкой Цезаръ сегашния Плѣвенски окол. началникъ, Петко Хесапчиевъ. Дѣлата дойдоха да утвърдятъ, че той не говори праздни приказки. Въ единъ прѣкрасенъ день анализъ на криминалната история се обогатиха съ още единъ актъ на свирѣпостъ и безсѣвѣстностъ. Случая биде експатиранъ като проява на партизански страсти и Хесапчиевъ насмалко остана да бжде провъзгласенъ мъченикъ на режима, при всичко, че по коститъ на едно невинно, истиняло вече, създаване личеа слѣдитъ отъ неговата прѣстѣпническа ржка. Лекъ, като всѣки габровецъ, той самъ правѣше мрачнитъ страни на своето минало достойние за другитъ, ласкающъ се да спечели очудването и похвалата на герой. . . . Въжената стѣлба, любовнитъ похождения въ Севлиево, боноветъ въ Търново, романтичната любовъ съ една нещастна учителка, заслѣпяването на една съпруга въ него, кражбата на съпружеската вѣрностъ у нѣколко семейства това било, както той даваше да се разбере, доказателствата за сполуката на единъ честитъ и обласканъ отъ щастieto Донъ-Жуанъ.

Разбира се, че за завидание и дума не можеше да стане, защото това самохвалство всекога естествено, произвеждаше поради цинизма, със когото се правеше, едно отвръщение, което при други обстоятелства тръбваше да се вършва съ едно заплаване, но при духовната нищета и тогавашната обстановка на разказвача въ обществото, то се пръвръщаше у по благоразумието въ състрадание. . . . И когато Хесанчиев по този начин съееше съмето на бжджката си партизанска и политическа репутация, като че ли да докаже съществуването у себе си, на една закоръвила безсъвѣстност и едно неподражаемо лицемерие, той пишеше въ в. „Новъ Отзивъ“ въ едно писмо мѣжду другото и слѣдующето: „Ами подѣ такава защита на управителя, знаете ли полицията за по голѣма дѣятелност въ бжджкото, какво направи? — Прѣмѣсти участъка въ шантана! — Не се смѣйте, господице редакторе, полицейския участъкъ сега е въ шантана „София“ въ Плѣвентъ! Бога ми, цѣлъ Плѣвентъ ми е свидѣтель и хората ноцѣмъ тамъ дирятъ полицията. Тамъ е началника, тамъ е пристава, тамъ старшият и тамъ по три четире пѣти ще се протѣтне всѣки стражаръ. И може ли да е друго яче, щомъ имаме любовници тамъ?“ При прочитанието на тия рѣдове въ онова врѣме никому нѣмаше да дойде на ума, за оная завистъ, която тѣ така майсторски криехъ въ себе си, нѣ сега, когато имаме № 1687 и двама стражаре, като архангели да стоятъ цѣла ноцъ прѣдъ портата, когато началника създава материалъ за нови писма, всѣки разбира и моралната стойност на господина, и неговата оргинална дѣятелност, като полиция. Кажете ни господице Хесанчиев, квартиранткитѣ на това магносическо кѣтче нѣкои феи или богини изъ митологическитѣ врѣмена ли сѣ? На какви отношения стоите съ тѣхъ? Като полиция, гдѣ трѣбва да ви дирятъ хората поцно врѣме? Не боите ли се да бждете откраднати, както Вие пишехте за своя прѣдпшественникъ, съ парцалитѣ и взетитѣ на вѣра началнически еполети отъ нѣкой зълъ духъ, та макаръ и да не билъ той конокрадецъ? — Трошкѣ се прозорцитѣ на хората, Вий се кълнете, че нищо не знаете; шайката трѣпи хората по улицитѣ по ерѣдъ бѣлъ денъ, Вий заявявате, че хаберъ нѣмате; обори ставатъ въ всѣка къща, Вий и прѣтъ не помръдвате. Въ едно само сте щастливъ, че въ ваше врѣме убийцитѣ сами се обезвѣждатъ, като се самоубиватъ. Нѣ пакъ, не стрували си трудѣтъ да се пиши до „Новъ Отзивъ“? — „Бога ми, цѣлъ Плѣвентъ ми е свидѣтель“, че Вие сте една зловна баба, която знае само да се заканва и жбѣи срѣщу мирнитѣ граждани, които оставате да трѣпѣятъ разни Тодоровци и Кокшаровци, като смѣтате, може би, че това е ерѣдството да се прославите и си създадете име въ Плѣвентъ и окръга му. На добръ часъ!

Нѣ ако разврата е пустналъ толкова дълбоки корѣни у Хесанчиева, то обществото съвсѣмъ не е длъжно да търпи това сватосвание на полицията съ блудството и врѣме е распасанитѣ да си посѣбератъ провлѣченитѣ пояси. Не е ли така също врѣме, да прѣстане онова двударствие мѣжду полицията и стамболисти на чело съ тѣхнитѣ шайки, което прави да блѣднѣятъ кърджалийскитѣ врѣмена прѣдъ настоящето? Слѣдъ толкова побѣди на либералната партия, когато причинитѣ за нейното властвование и цѣльта на нейното царуване, която не е вписана въ никаква программа, сѣ вече осмѣществени, мислимъ врѣме е да се остави гражданина на спокойствие, да си поотдхне отъ толковато страхове за своята лична безопасностъ, честь, имотъ и животъ. Зеръ налѣ само въ турско врѣме тия неотемни ми за всѣки свободенъ гражданинъ блага бѣха застрашени? Та най послѣ трѣбва да ни се даде възможностъ да понѣсемъ на плѣщитѣ си патриотическия актъ на несъмнѣно патриотическото правителство, когото то извърши съ благополучното прокарвание на заема и конверсията! Какво мѣко и вѣлна искашъ отъ овцата, когато я гонитъ цѣлъ денъ като бѣсно куче? Петко, младѣ си още, та младежката идеалностъ не е те още напустнала окончателно; възможностъ има още за поправяне. Ще оставишъ ли зловата и лекомислието за ония, на които тѣ по добръ стоятъ, или ще прѣдпочетешъ наложението, въ което при прѣвѣра „една царвулъ“ ще трѣбва да прибавишъ сумма други, като: орфанитѣ баджаѣ, мазолениѣ галони, зимното пардесю и пр.? Ний не губимъ вѣра, че ще бждемъ чути.

ВЪТРЕШНИ НОВИНИ

— Между другитѣ своеволия на Плѣв. окр. управитель нека отбѣлжамъ и слѣдното.

Между другитѣ лица избрани за общински съвѣтници въ избора станамъ на 9 Май въ с. Махалата, Плѣвент. околия, сѣ избрани и лицата Пенко Нешовъ, Иванъ Мишовъ и Доно Диловъ. Обаче за хатѣра на своя любимецъ Дундака г-нъ управительтъ кассира тия три лица, само защото били земледѣлци, а не и крѣчмари. Ние питае г-на Попова счита ли той занятието земледѣлецъ за самостоятелно занятие, каквото прѣдвизда чл 126 п. 3 отъ избирателния законъ, или не и, ако го счита за самостоятелно занятие, както самъ е призналъ това прѣдъ нѣкои лица, то на какво основание ги кассира, когато и въ прѣдставената отъ тричленната коммисия вѣдомостъ за качества на избраннитѣ е казано, че горнитѣ лица иматъ самостоятелно змѣтние—земледѣлци. Види се, че г-нъ Поповъ поставя погорѣ угодничеството отъ закона и като не може да кассира цѣлия изборъ, сега произволно кассира горнитѣ трима. Знае ли министерството и неговъ министръ за тия негови произволни дѣйствия? Ако не знае, по-добръ ще стори, да се позаинтересува и ги узнае, защото г-нъ Поповъ е повече отъ единъ деробей въ Плѣвент. окръгъ и всичкитѣ му дѣйствия сѣ отъ такова естество. Не останъ въ никого вече съмнение, че всички отъ най-голѣмия до най-малкия отъ управляющитѣ тжпчатъ законитѣ.

— Мѣстния фондоедъ въ нѣколко броя наредъ има постоянно расправи съ нѣкакви си плочи и таблички, заржчани отъ бившия съставъ за нумерирание улицитѣ въ града, като прави отъ тѣхъ въпросъ за животъ или смъртъ. Ние не намираме въ тая доставка нищо, което да компрометира бившия съставъ, защото всичкитѣ формалности на закона сѣ спазени, ами какво да кажемъ за прѣдприятията, сѣ които се е нагърбилъ сегашний общински съвѣтъ? Прави се улицата отъ Тодораки Цвѣтковъ, п. кмета, до Гренадерската съ калдѣрмъ, копае се каналъ и ще се настеле съ калдѣрмъ улицата, която почва отъ Дружеството „Нива“ до моста на Съръ-Пазаръ, съборихъ се стѣнитѣ на цѣквата Св. „Николай“, събори се Св. Николаевото мажко училище и ще се строи друго, прѣдприятията за стотина хиляди лева и не само ние, но и всички граждани, освѣнъ циганитѣ и гасѣничаритѣ, незнайтъ по какъвъ начинъ се извършватъ тия постройки — по стопански начинъ ли, чрѣвъ търгъ ли, или по доброволно съглашение. Знаемъ само, че направата на новото училищно здание въ двора на Св. „Николаевското училище“ става отъ сумитѣ—70,000 лева, дадени отъ министерството на земледѣлието и търговията като откупъ на половината отъ училищното здание, гдѣто се помѣщава Винарско-Земледѣлческото училище, която сума е прѣдначена за направата на училищното здание за помѣщавание ученицитѣ отъ V-кл. окр. училище. Ами какво ще стане съ тия ученици, ако министерството на търговията и земледѣлието си засвои цѣлото здание за пансионъ и училище на ученицитѣ отъ Винарско-Земледѣлческото училище? Не ще ли останатъ на улицата тия 700 и повече ученика, които посѣщаватъ окр. V-кл. училище? Ние искаме освѣтление по тия въпроси, защото лошитѣ езици лоше говорятъ за тия ненавѣрмени и бързи прѣдприятия. Мнозина натякватъ и за нѣкакво си съдружие отъ рода на ония по направата на болницата и двѣтѣ крила на Мария Луиза. Ще имае случай да се повърнемъ пакъ.

— Испитания нашъ много любимъ прѣдставитель завчера е идвалъ въ Плѣвентъ и се върна пакъ. Неговото идвание било свързано съ опита, ако се върнатъ касирани или съ анкета какъ ще бждатъ посрѣщнати. Ние имъ съобщаваме да не се боитъ много, защото патриотитѣ — продажници на интереситѣ на България, заслужватъ не посрѣщане, а общо призрѣние. Лица, които укоряваха заема и конверсията на Стоилова, а днесъ приемятъ единъ признатъ и отъ самитѣ тѣхъ за тѣжъкъ, тѣ заслужватъ общо заплавание. Само хора гладни за власть и кражба могатъ да носятъ отпечатано по челата си — народни прѣдатели. Ако отечеството ни се управлява отъ хора крадци, като Хр. Поповъ и бездарности като Тодоръ Щирковъ и зловни твари като Цв. Караивановъ, то може да си прѣдставите до какво дередже ще достигнѣме.

— Мѣстната пачавра „Бдитель“, като нѣма какво да пише, помѣстилъ е едно условно, сключо

чено между адв. Доковъ, за завождане дѣлото съ Брѣстовецъ. Срамота е г Юрдановъ, да прѣдставляватъ, така нахално интереситѣ на общината, когато въ това нѣма гишевътъ, като онзи съ калдѣрмъ и онзи договоръ сключенъ между Т. Цвѣтковъ и Т. Табаковъ. Условието по дѣлото е единъ рѣдовенъ контрактъ, който закона допуща. Ако не желаете да дадете това дѣло отговорете Г-ну Докову и ние вѣрваме, че той може да се откаже, стига да не го дадете Табакову съ 10 0/0. Ако и въ това съгледате кражба, г. Караивановъ, ще има думата за злословието и клеветата, кога се яви прѣдъ съдѣтъ. За сега толкова.

— Миналата недѣля въ читалищния салонъ имаше испитъ на забавачното училище. Както на едното, така и на другото отдѣление, дѣцата бѣхъ добръ подготвени, което показва, че учителкитѣ сѣ се старали прѣвъ учебната година. Едно, което обрна вниманието на публиката, и което за въ бждѣще трѣбва да се изостави е лицепринятието къмъ дѣцата на голѣмцитѣ, защото справѣдливо ще забѣлжѣме, голѣмото негодувание у онѣзи родители и посѣтители, които бѣхъ дошли да видатъ дѣцата си, кога се испитватъ, и на мѣсто това, тѣ видѣхъ на нѣкой голѣмецъ постоянно да се издига, ако и да не знае, колкото друго на нѣкой сиромасъ. Г-ца Ковачева бѣше справедлива въ рѣчта си, относително положението на забавачницата, която трѣбва да има просторно мѣсто и свободна, когато за жалостъ това прѣвъ тѣзи година липсвало, защото се е помѣщавала въ помѣщение свършено неудобно. Мислиме, че кметството по послѣдното, трѣбва да вземе мѣрки за идущата година, ако искатъ дѣцата имъ да не стоятъ само затворени.

— На 12 т. м. г-нъ Георги Илиевъ отишелъ въ г. Луковитѣ, за да вземе сина си, който слѣдваше въ Луковитското окол. III-кл. училище. Неговото прѣстигание исплашило полицията и веднага испратили да го викатъ въ полицейския участъкъ, съ цѣлъ да го арестуватъ. Неговото прѣстигание ги стрѣснѣло и веднага помислили, че той е отишелъ да прави окол. митингъ. Горкитѣ и отъ сѣнката си се плашатъ, просто да ги съжали човѣкъ. Обаче г-нъ Илиевъ не отишелъ, нѣ и полицията не посмѣла да го вземе на сила. Какви чудеса още има да виждаме! Това е само началото.

— Съобщаватъ ни, че Луковитский окол. началникъ Маноловъ исфирясалъ отъ Луковитъ между два дена, като не заплатилъ и керията на хазаина си, гдѣто квартирувалъ. Това ще се каже Радославовъ окол. началникъ.

— Тукъ даваме имената на тия изверги, които безъ всѣко гризение на съвѣсть, продадохъ тая България, въ която сѣ се раждали, расли и отрасли, на нѣколко нѣмски банѣи и турихъ прѣграда (китайската стѣна на коконската Тончевъ) за развитието на търговията въ страната ни. Имената на тия безчестници трѣбва да се знаатъ отъ мало и голѣмо, старо и младо, защото всички ще носѣтъ на плѣщитѣ си тия тегоби.

Александръ Арсениевъ, Ахмедъ Хадѣръ-Чалю, Ахмедъ Картовъ, Бончо Радоновъ, Д-ръ В. Радославовъ, Владимиръ Недѣлевъ, В. Пападопуло, В. Стефовъ, Д-ръ В. Дочевъ, Вѣлко Х. Теневъ, Григоръ Д. Начовичъ, Ганю Чолаковъ, Господинъ Байновъ, Димитръ Грековъ, Димитръ Тончевъ, Д-ръ Д. К. Вачевъ, Димитръ Петковъ, Д-ръ Д. Тодоровъ, Д. Т. Барзовъ, Д. В. Мантовъ, Дянко Ив. Коджабашовъ, Д. Маламеновъ, Жеко Стояновъ, Желѣзко Петковъ, Захарий Митовъ, Иванъ Я. Поповъ, Иванъ Мандиковъ, Иовъ Титоровъ, Илия Стоковъ, Иовчо Теневъ, Иванъ С. Кирковъ, Измаилъ Чаушъ Алиевъ, Коста Ранковъ, Костадинъ Апостоловъ, К. Панайотовъ, Костадинъ Янчевъ, Костадинъ Досевъ, Д-ръ Л. Дагоровъ, Михаилъ Теневъ, Минчо Нейчовъ, Милашъ Макавѣевъ, Мутишъ Мустафовъ, Мустафа Тахчи Шерифовъ, Д-ръ Н. Гинадиевъ, Никифоръ Влаевъ, Ненко Храновъ, Никола Рухчевъ, Н. Ионковъ Владикинъ, Никола Ценевъ, Никола Странски, Османъ бей Сали Беевъ, Петръ Пешевъ, Д-ръ П. Динчевъ, П. Г. Чорбаджиевъ, Петръ Н. Даскаловъ, Руси Маловъ, Д-ръ Сава Иванчовъ, Страти Димитровъ, Симеонъ И. Казанджиевъ, Стефанъ Кьойбашиевъ, Станю Рангеловъ, Стефанъ П. Недевъ, Стефанъ Поповъ, Сабри бей Салимовъ, Сотиръ Календеровъ, Тодоръ Иванчовъ, Тодоръ Табаковъ, Тодоръ Хр. Щирковъ, Тодоръ Георгиевъ, Д-ръ Ф. Симеоновъ, Христо Г. Поповъ, Христо Папазовъ, Халилъ Кара Мустафовъ, Х. Шемшединъ Латифовъ, Цв. Караивановъ, Я. Д. Матакиевъ, — всичко 76 души. Бюрото обяви 77; може би въ

това число погрѣшно да е смѣтанъ и военния министъръ, г. полковникъ Паприковъ, който присѣствувалъ въ заседанието.

— Най послѣ не ще е излишно, ако се кажатъ двѣ думи и за правителствения адвокатъ на Грекова въ камарата — Д-ръ Н. Гинадиевъ.

Първоначалното си образование е получилъ въ Пловдивъ въ Михалакева салашъ подъ ръководството на Тончо Гирджика и неговитѣ интимни приятели. Михалакева салашъ пъкъ и Тончо Гирджика могатъ да дадатъ много свѣдения за младинитѣ на тоя ул — нѣ. Този сѣщия субектъ редактираше и в. „Балканска Зора“. Отъ опозиционенъ станж веднага върлъ хвалителъ на Стамболова режимъ. Кой ще ни каже, че тукъ не е игралъ роля златний телецъ! Гинадиевъ е получавалъ субсидия и отъ двореца. Ето и самото писмо, съ което му се съобщава за помощта:

София, 23 Май 1891 год.

Уважаемый Господине,

Пращамъ ви тукъ притворено 1000 лева за нуждитѣ на вѣстника „Балканска Зора“ и ви моля да ми испратите расписка за получаванieto имъ.

Съ почитание: Д-ръ Станчевъ.

Този сѣщия Гинадиевъ е защитника на Грекова въ кървавата камара. Всеки може да знае какъ произлиза тая защита отъ такъвъ низкъ субектъ и защо.

— Въ София отъ нѣкоя година се издава чисто долондаржийски вѣстникъ, който се зове „Новъ Отзивъ“. Както знайтъ читателитѣ този вѣстникъ, когато бѣше въ опозиция на миналия режимъ, не намѣрваше хамалски думи, които да окачи на бившето министерство, а особено на многолюбимия ни князь. Този мръстенъ вѣстничецъ е достигналъ до върха на безобразието си, по поводъ *адела*, които нѣкой соф. старци сж адресирали до княза Долондорджията Ионковъ намѣрва, че билъ подаденъ отъ нѣкой неприятели нему лица, като Цанковъ, Бръшляновъ и др. които били най голѣмото зло за България, защото не ѣ оставяли да я долондардисва нашъ Ионкинъ. Амо има мерзавци, които да заслужаватъ поругание, не сж тѣзи, които вий така хамалски осжждате, а вие г-нѣ Ионкинъ и навъртающитѣ се около пачаврата Отзивъ, който се занимаваше съ княза и за които княза бѣше лошъ, когато не купи едни глупави долондорджийски картини. А сега, като се облизхте, князь е добръ. Мерзавци! — Прѣдъ видъ, че прѣдателскитѣ договори вече се приети отъ камарата, нѣкой приятели, отпразвили слѣдующата телеграмма до прѣдседателя на камарата:

София Д-ру Вачеву прѣд. нар. събрание:

„Нашитѣ циганско-турски прѣдставители: Табаковъ, Щирковъ и Караивановъ изпълниха всички условия и задължения, които въ частнитѣ събрания имъ бѣха прѣдложени. Тѣ дигаха и ржцѣ и крака по договоритѣ и другитѣ важни за министерството въпроси. Ние молиме колѣнопрѣклонно да внесете въпросътъ да се утвърдѣтъ. Стига това испытание. Ще бжде срамно за народа и партията, ако ги задържате още или же — има още да ги испытвате“.

Нѣколко отъ протестующитѣ избиратели.

Б. Р. И ние сме съгласни съ това на подателитѣ телеграфическо заявление. Защо трѣбова толкова мъки, нали ще бжде срамно особено за Щирковъ, който най много си даваше зоръ. Караивановъ поне мѣлча, защото знае, че по добръ е да мълчишъ, отъ колкото да говоришъ глупости.

— Въ рѣдовѣтна Плъвенскитѣ стамболисти се числи и единъ доста оригиналенъ дембелъ, който носи името Симеонъ Гетовъ. Не за това е интересно да се споменава за него, че негова милостъ е нѣкоя важна птица, а за това, че той по нужда и дѣла е доста типиченъ, за да прѣстави достойно съпартизанитѣ си въ Плъвенъ. Расправихъ, че той билъ непосредственната причина за смъртта на бабѣлка си; шпнатъ нѣкой тайни работици, които прѣдшествували фалита му; разказва се, за нѣкакво си откачване на револверътъ отъ стѣната и насочването му къмъ собственитѣ си гърди — комедия, изиграна така виртоуски, че би правило честъ и на най голѣмия карагозчия; твърдитъ за фалшификация на нѣкакъвъ си домашенъ актъ и най послѣ посочватъ на нѣколко мистериозни историйки въ женското стопанско училище, въ една отъ които се жертвува сестрата и братовчедката на честния стамболистъ. Ние се отнасяме малко недовѣрчиво къмъ всичкитѣ тия „расправихъ,“ шепнатъ“ и пр. и затова ги оставаме за смѣтка на авторитѣ имъ; обаче, не ще се откажемъ, да съобщимъ

тукъ на обществото една постыжка, която би го прѣдпазила за втори пътъ отъ едно злоупотребление съ неговото, така леко давано довѣрие.

Женското стопанско училище въ градътъ ни, което, както е извѣстно, се завѣжда отъ жената на дембѣла, излагаше прѣди нѣколко врѣме изработени въ него нѣща, които въ сѣщето врѣме и лотарираше. На първий номеръ по рѣдъ бѣ поставена една копринена рокля въ стойностъ 90 лева, която при теглението на лотарията се падна, ако помнимъ добръ, на № 364. Обаче тая рокля и до сега не е прѣдadena на притежателя на този номеръ и сега по върховната заповѣдъ на старателний съпругъ, тя щѣла да влѣзе въ втора лотария, може би, съ същата участъ.

Ние мислемъ, че тая постыжка на „стопанитѣ“ е цѣло прѣстъпление отъ публиченъ характеръ, което надлѣжитѣ власти d' office трѣбва да прислѣдватъ и за това молимъ господина прокурора да вземе бѣлѣжка отъ нашето съобщение, да хване юридически отговорната директорка за ухото и ѣ вууши, че не съ кражба и злоупотребление на довѣрие, а съ честенъ трудъ, трѣбва да се искава насжщия.

Дебелата глава на нашъ Мочо е раждала и други по интересни планове, които „госпожата съ вуала“ е привѣждала въ изпълнение, нѣ за тѣхъ другъ пътъ.

— Най-послѣ и това чудо стана. Плъвенскитѣ циганско-турски-шайкаджийски избраници сж утвърдени. Завчера на 25 т. м. при купъ явни нарушения, частъ отбѣлѣзани и въ изборнитѣ дневници, тия избори сж били утвърдени. Ала отъ безсрамници и безобразници хора не може да се очаква справедливостъ или срама. Всички въ кървавата камара прѣдставляватъ единъ букетъ не отъ рози, а отъ търне и бодилъ. И дѣлата имъ, като касирахъ най редовнитѣ избори, а утвърдихъ най-нередовнитѣ, друго и не показватъ освѣнъ, че болшинство отъ кървавата камара е стѣпало въ краката си своята съвѣсть, мнозина отъ които никога, още повече и сега, сж притежавали такава.

— Отъ избранитѣ въ с. Комарево и влакучени сж касирани лица, които иматъ вишегласие и сж утвърдени лица по съ три гласа. И това бѣхме живи да видамъ — да се утвърждаватъ за общински съвѣтници лица по съ 3 гласа. До пкти ще се повърнемъ по тоя въпросъ като съберемъ по подробни свѣдения.

— Въ с. Радомирци при произвеждане избора за общински съвѣтници е имало нечувани и невидани насилия и полицейски безобразия. Тамъ е билъ старшиятъ стражаръ съ четирма младши стражари. Радомирчени свидѣтели на тия вандализми, за дълго врѣме ще помнятъ тоя изборъ. — Избранитѣ общински съвѣтници въ с. Пордимъ на 9-й Май, още не сж утвърдени. Каква ли, аджеба, ще бжде участъта на тия съвѣтници, които не се ползватъ съ благоволенieto на г-на В. Попова?

— Въ много села, почти всичкитѣ, на Плъвенский Округъ, нашиятъ вѣстникъ отъ мѣсецъ два не се прѣдава на абонатитѣ. Това е върхътъ на безобразие. Ако опозиционнитѣ вѣстници нѣма да се прѣдаватъ на получателитѣ, по хубаво се стори правителството да обяви това, ако ли не, то да поопъне за ухото ония пощенски агенти по селата, които получаватъ плата и да ги застави да прѣдаватъ вѣстникитѣ по прѣд-назначението имъ. Ние обръщаме вниманието върху това и на Дирекцията на пощите и телеграфитѣ!

Отъ Редакцията.

ИЗВѢСТИЕ

Подписанитѣ В. Димитровъ и Спасъ Ц. Игнатовъ, честъ имаме да извѣстимъ на всички Г. Г. граждани, правителствени учреждения и селско общински кметове, че ний купихме печатницата на Г-да Братия Ст. Бояджиеви отъ гр. Плъвенъ, която е снабдена съ най нови германски скоро печатни машини, съ разни видове букви и украшения.

Ще приемаме за напрѣдъ да отпечатаваме всѣкакви видове правителствени и търговски книги като: вѣстници, списания, брошури, театери, фактури, пликове, записи, полици, корици за дѣла, призовки за окръжжитѣ и мировитѣ сѣдилища и селскитѣ общини, описи, протоколи рѣ-

шения, резолюций, протести, квитанций, вѣдомости, циркуляри, годежни и свадбени билети, визитни карти и други, подходящи работи.

Обѣщаваме работа бърза и чиста съ най износна цѣна.

Умоляватъ се всички Г-да шефовитѣ на учрежденията и Г-да селскитѣ Кметове, прѣди да направѣтъ поржжитѣ си другадѣ, да се отнесѣтъ до печатницата ни, гдѣто ще намѣрѣтъ най износни цѣни и условия.

Печатницата ни се помѣщава въ сѣщето здание № 472 на Г-да Братия Ст. Бояджиеви гдѣто се помѣщаваше по рано.

Съ почитание:

Димитровъ & Игнатовъ.

!!ВАЖНО ЗА ЛОЗАРИТѢ!!

Пристигна ми приготвенъ прахъ I-во качество, за прѣскание лозята, за прѣдпазване отъ маната.

Цв. Касаменовъ

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 7966

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Писаровското землище, а именно:

1) Къща въ с. Писарово „Горната махла“ две-тажна, покрита съ керемиди, оцѣн. за 150 лева; 2) Нива „Крайщето“ 7 дек. 7 ара оцѣн. за 46 л. 80 ст. 3) Нива „Чекрѣжа“ 2 дек. 9 ара оцѣн. за 17 л. 40 ст.; 4) Нива „Срѣдний върхъ“ 8 дек. 4 ара оцѣн. за 50 л. 40 ст. 5) Нива „Срѣдний върхъ“ 4 дек. оцѣн. за 32 лева; 6) Нива „Срѣдний върхъ“ 3 дек. оцѣн. 24 лева; 7) Нива „Барата“ 6 дек. оцѣн. за 45 лева; 8) Браище „Търсището“ 15 дек. оцѣн. за 90 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Косто Лилковъ отъ с. Писарово заложили сж за 240 лева, продаватъ се по висканието на Тодоръ Цвѣтковъ отъ с. село за 467 л. 20 ст., лихвитѣ и разносжитѣ по изпълнителния листъ № 2643 на II Плъвенский Мировий Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна. Разгледанието книжата и наддаването може да става всеки присѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ, 24 Май 1899 год.

Дѣло № 31/99 год.

Сждеб. Приставъ: Хр. Ив. Мускуровъ

2—2

№ 9555

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Махленското землище а именно:

1) Нива „Стрежарска ливада“ отъ около 7 дек. и 2 ара оцѣн. за 35 лева 50 ст.; 2) Нива „Ганджеова брѣстъ“ отъ около 3 декара оцѣн. за 15 лева; 3) Нива „Крушака Иотовъ“ отъ 4 дек. оцѣн. за 20 лева; 4) Нива „Куновъ върхъ“ отъ 12 дек. оцѣн. за 60 лева; 5) Нива „Монтовъ геранъ“ отъ 2 дек. оцѣн. за 10 лева; 6) Нива „Геранитѣ“ отъ 10 дек. оцѣн. за 50 лева; 7) Нива „Гладния върхъ“ отъ 10 дек. оцѣн. за 50 лева; 8) Ливада „Бояджийско“ отъ 32 дек. оцѣн. 256 лева; 9) Гръстелникъ „Геранитѣ“ отъ 1 дек. оцѣн. за 5 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Тодоръ и Вжло Цѣнови отъ с. Махлата не сж заложили продаватъ се по висканието на Стояновъ Върбенковъ С-іе отъ гр. Плъвенъ за 131 л. и др. лихвитѣ и разносжитѣ по изпълнителния листъ № 3089 на Плъвенский Окол Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна. Разгледанието на книжата и наддаването може да става всеки присѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ, 24 Юний 1899 год.

Дѣло № 657 96 год.

Сждеб. Приставъ: Хр. Ив. Мускуровъ

1—2

№ 7763

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Крушовското землище а именно:

1) Къща въ с. Крушовица отъ простъ материалъ 4 отдѣления дворно мѣсто 2 дек. оцѣн. за 300 лева. 2) Нива въ „Гераня“ 5 дек. и 2 ара оцѣн. за 30 лева. 3) Лозе на „Върха“ отъ единъ дек. оцѣн. за 20 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Османъ Мановъ отъ с. Крушовица не сж заложили продаватъ се по висканието на Стояновъ Върбенковъ С-іе отъ гр. Плъвенъ за 683 л. 18 ст. лихвитѣ и разносжитѣ по изпълнителния листъ № 7022 на Плъвенский Окол. Мировий Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна. Разгледанието книжата и наддаването може да става всеки присѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ, 20 Май 1899 год.

Дѣло № 2 98 год.

Сждеб. Приставъ: Хр. Ив. Мускуровъ

1—2

Скоро-печатница на Димитровъ С-іе Игнатовъ — Плъвенъ